

Șapte pași spre
VICTORIE

ANDREW WOMMACK

Tradusă din limba engleză de Magda Zaharie

Editura Gold Books

Baia Mare

2024

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

WOMMACK, ANDREW

Șapte pași spre o victorie / Andrew Wommack ; trad. din lb. engleză de Magda Zaharie. - Baia Mare : Gold Books, 2024

ISBN 978-630-6622-53-5

I. Zaharie, Magda (trad.)

2

Titlul original *Seven Steps to Victory*

© Copyright 2023 – Andrew Wommack

Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin editurii Gold Books. Orice reproducere sau selecție de texte din această carte este permisă doar cu aprobarea în scris a editurii Gold Books.

Dacă nu este specificat altfel, toate citatele biblice sunt preluate din Fidela 2015 a Bibliei (BTF2015).

Citatele marcate NTLR sunt preluate din Noua Traducere în Limba Română a Bibliei.

Citatele marcate KJV sunt traduse din versiunea în limba engleză a Bibliei King James Version.

Șapte pași spre victorie - Andrew Wommack

Copyright © 2024 GOLD BOOKS, Baia Mare, Liliacului 16

e-mail: contact@goldbooks.ro, www.goldbooks.ro

Traducerea și editarea: Magda Zaharie

Tehnoredactarea: Nicu Zaharie

Corectura: Manuela Rus

ISBN print: 978-630-6622-53-5

Cuprins

Scrisă pentru binele nostru	7
Pasul #1: Ridică-te	9
Pasul #2: Călătorește	19
Pasul #3: Treci râul Arnon	25
Pasul #4: Privește	31
Pasul #5: Am dat în mâna ta	41
Pasul #6: Începe să iei în stăpânire	49
Pasul #7: Luptă-te... în bătălie	55
Concluzie	69
Primește-L pe Isus ca Mântuitor Personal	71
Primește-L pe Duhul Sfânt	73
Despre autor	75
Note de final	77

Scrisă pentru binele nostru

Toată cartea Deuteronom este un discurs care a avut loc în ultima săptămână din viața lui Moise. El a repetat ce a făcut Domnul pentru națiunea israelită din momentul în care au ieșit din robia Egiptului și le-a dat instrucțiuni despre modul în care trebuie să se comporte după moartea sa. Deuteronom 2:24 conține în mod specific instrucțiunile lui Dumnezeu către Moise despre modul în care trebuiau să îl învingă pe Sihon, regele amoriților. Această bătălie este consemnată în Numeri 21:23-26; însă, pe măsură ce Moise repetă instrucțiunile Domnului aici, el dezvăluie, de asemenea, cum putem fi și noi victorioși.

Ridicați-vă, călătoriți și treceți râul Arnon, iată, am dat în mâna ta pe Sihon amoritul, împăratul Hesbonului și țara

lui; începe să o iei în stăpânire și luptă-te cu el în bătălie.

Deuteronom 2:24

În acest pasaj există șapte elemente cheie sau pași, care nu dezvăluie numai cum au reușit israeliții să învingă, dar aceleași instrucțiuni vor funcționa și pentru noi. La Dumnezeu nu este părtinire (Rom. 2:11). Toate lucrurile scrise în Vechiul Testament au fost scrise pentru binele nostru, astfel încât să putem învăța din greșelile și victoriile lor (1 Cor. 10:6-11).

Pasul #1

Ridică-te!

Domnul i-a spus lui Moise să pună poporul să se ridice. Ei au fost în așteptare timp de treizeci și nouă de ani din cauza neascultării lor (Num. 14:28-35). Au petrecut un an după ieșirea lor din Egipt primind Legea și construind cortul întâlnirii. Apoi, Domnul le-a spus să cucerească țara care le fusese promisă, dar ei au refuzat (Num. 13). În țară erau uriași, iar cetățile aveau fortificații imense. Din cauza neascultării lor, au petrecut patruzeci de ani rătăcind în pustie, până când au murit toți bărbații de la douăzeci de ani în sus.

Majoritatea israeliților rămași se născuseră în pustie. Ei nu știau altceva. Erau obișnuiți cu greutățile vieții din pustie. La urma urmei, ei aveau un nor „pentru a le conduce calea” și un foc „pentru a le da lumină” (Ex. 13:21-22). Ei nu au fost nevoiți să are câmpuri și să culeagă recolte, pentru că Domnul îi hrănea în mod supranatural cu mană în fiecare zi (Ex. 16). Sunt sigur că mulți dintre ei erau mulțumiți cu lucrurile așa cum erau, dar Dumnezeu avea ceva mult mai bun pregătit pentru ei.

Tot astfel, mulți dintre noi am crescut în pustia mediocrității și nu știm că există ceva mai bun. Ne-am obișnuit cu lipsurile și nu știm ce ratăm. Mare parte din sistemul nostru religios de astăzi ne-a învățat să nu ne așteptăm la miraculos în viața noastră. Cântăm despre „minunata zi de apoi”, dar ne agățăm din răspuțeri de „dura realitate a prezentului”. Pentru mulți, viața veșnică nu începe decât atunci când ajungem în cer, dar Isus ne-a spus să ne rugăm pentru ca voia Sa să se facă pe pământ, precum în cer (Mat. 6:9-10).

Apostolul Pavel a confirmat acest lucru în Galateni 1:3-4, unde spune:

*Har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl
și de la Domnul nostru Isus Cristos, Care
S-a dat pe Sine Însuși pentru păcatele
noastre, ca să ne elibereze din această
lume rea, conform voii lui Dumnezeu și
Tatălui nostru.*

Sigur, cerul va fi minunat, dar Isus a murit pentru ca noi să putem fi izbăviți din această lume rea. Nu avem nevoie de izbăvire în cer. Avem nevoie de ea acum! Mântuirea noastră va ajunge la desăvârșirea supremă în cer, dar nu trebuie să așteptăm împlinirea unei dorințe frumoase „în minunata zi de apoi”. Putem avea realitatea chiar acum, în procesul de așteptare.

*Nu avem nevoie de izbăvire în cer.
Avem nevoie de ea acum!*

Înainte de a putea experimenta victoria pe care Domnul o dorește pentru fiecare dintre noi, trebuie să fim sătui de a fi sătui și oboșiți. Atât timp cât putem rămâne unde suntem, așa cum suntem, vom rămâne. Una dintre cele mai mari

motivații pentru ca oamenii să se ridice este o nemulțumire sfântă.

Gândul acela chinuitor: *Doar la aceasta se reduce viața mea?* nu este de la diavol. Eu cred că Domnul a pus o busolă interioară în fiecare dintre noi, care încearcă să ne îndrume să ne „ridicăm” și să ne atingem potențialul maxim.

Noi nu ar trebui să acceptăm pur și simplu mediocritatea. Domnul are planuri pentru viața fiecăruia dintre noi, iar planurile Sale sunt pentru victorie, nu pentru înfrângere.

Ieremia 29:11 spune:

Pentru că Eu cunosc gândurile pe care le gândesc față de voi, spune Domnul, gânduri de pace și nu de răutate, pentru a vă da un sfârșit așteptat. (Versiunea NTLR traduce ultima parte astfel: „ca să vă dau un viitor și o nădejde”).

Dacă nu ești mulțumit cu status-quo-ul, este bine. Victoriile nu vin la cei care sunt impasibili. Trebuie să te încurajezi singur, altfel te vei prăbuși. Așa funcționează gravitația și, totodată, sistemul lumii căzute tinde să ne tragă pe toți în jos, pentru a accepta viața așa cum este. Aceasta este

o mentalitate de victimă. Pentru a fi un învingător, trebuie să te ridici și să îți asumi riscul eșecului în căutarea de a deveni tot ceea ce Domnul dorește să fii.

Să îi luăm ca exemplu pe cei patru leproși din 2 Împărați 7.

Sirienii asediaseră Samaria de multă vreme, iar locuitorii cetății erau înfometăți. Capul unui măgar era vândut cu optzeci de arginți și doar o mică parte din găinașul de porumbel se vindea pentru cinci arginți (2 Împărați 6:25). Se confruntau cu moartea. Iar situația era chiar și mai rea pentru cei patru leproși care fuseseră alungați din cetate. Ei trebuiau să stea în afara cetății, expuși nu numai foametei, ci și intemperiilor și sirienilor.

În cele din urmă, unul dintre leproși a spus:

De ce să ședem aici până vom muri?

2 Împărați 7:3

Aceasta este o întrebare excelentă!

De ce suportăm situații intolerabile atât de mulți dintre noi?

Unul dintre motive este faptul că majoritatea oamenilor nu știu că au alte opțiuni. Ei se compară cu alții (2 Cor. 10:12). Toți ceilalți par la fel de nefericiți, așa că ei acceptă pur și simplu să fie mai puțin decât ceea ce Dumnezeu dorește ca ei să fie, pentru că așa sunt toți ceilalți. Acest tip de gândire ne va împiedica să experimentăm victoria promisă de Domnul.

Majoritatea oamenilor... acceptă pur și simplu să fie mai puțin decât ceea ce Dumnezeu dorește ca ei să fie, pentru că așa sunt toți ceilalți.

Toți bărbații sau femeile mari din istorie s-au desprins de turmă și au căutat mai mult. Toți și-ar dori să aibă mărturia umblării pe ape, dar puțini sunt dispuși să iasă din barca ce se scufundă (Mat. 14:25-33). Dar miracolele nu sunt pentru cei care joacă la sigur.

Leprosul respectiv a continuat, spunând:

Dacă vom spune: „Să intrăm în cetate”, atunci foametea este în cetate și vom muri acolo; și dacă ședem aici, murim de ase-

*menea. Și acum veniți și să ne aruncăm
în oștirea sirienilor, dacă ne lasă în viață,
vom trăi; și dacă ne ucid, vom muri.*

2 Împărați 7:4

Aceasta este o logică impecabilă.

Nu le plăcea locul unde se aflau și ce trăiau, așa că au fost nevoiți să schimbe ceva. Lui Albert Einstein i se atribuie adesea zicala: „Definiția nebuniei este să continui să faci același lucru și să te aștepți la rezultate diferite”. Acest lucru este valabil pentru fiecare dintre noi. Dacă ceea ce facem nu produce rezultatele dorite, trebuie să schimbăm ceva. Fă ceva, ca nu cumva să nu faci nimic. Ridică-te!

Leproșii au decis în cele din urmă să se predea sirienilor. Este adevărat că această acțiune ar presupune riscul ca sirienii să îi ucidă, dar era singura opțiune care le oferea vreo speranță de supraviețuire. Era posibil ca sirienii să aibă milă de ei. Cel mai rău lucru care li s-ar putea întâmpla ar fi să moară.

Unii oameni ar fi îngroziți de această posibilitate, dar toți vom muri într-o zi. Mai rău decât

moartea este să ne fie atât de frică de consecințe, încât să nu facem ca viața noastră să conteze. Domnul ne-a creat pentru mai mult decât doar pentru a face umbră pământului. Într-o zi, vom da socoteală lui Dumnezeu pentru ceea ce am făcut cu viața pe care El ne-a dăruit-o și cred că mulți dintre noi vom regreta că am fost prea precauți.

Când leproșii au ajuns în tabăra siriană, au constatat că Domnul a făcut ca armata siriană să audă un sunet, despre care credeau că este sunetul unei armate de mercenari pe care samaritenii au angajat-o împotriva lor și au fugit îngroziți. Au lăsat totul în urmă, inclusiv corturile, hainele, bogățiile și chiar mâncarea care se gătea la foc.

În loc să fie uciși, leproșii au intrat în cea mai mare abundență a vieții lor. Au mâncat până s-au săturat și au luat bogății și haine până nu au mai putut lua nimic în plus. Când s-au întors și le-au povestit locuitorilor din Samaria ce s-a întâmplat, au trecut de la statutul de anonimi la cel de eroi. Și toate acestea s-au întâmplat pentru că s-au ridicat și și-au asumat un risc.

Desigur, există riscul eșecului dacă lucrurile nu merg bine, dar există certitudinea eșecului dacă continuăm să facem aceleași lucruri. Eu cred că cel mai mare eșec dintre toate este acela de a nu face nimic din cauza fricii. Aceasta i-a adus pe evrei în situația de a rătăci prin pustie timp de patruzeci de ani. Strămoșii lor nu au ascultat de Domnul pentru că s-au temut, iar copiii lor au plătit pentru aceasta de atunci încoace. Dacă voiau să ajungă vreodată în Țara Promisă, trebuiau să se ridice și să meargă spre ea.

Pasul #2

Pornește în călătorie!

A doua instrucțiune pe care Domnul i-a dat-o lui Moise în acest verset a fost: „călătoriți”. Acest lucru este important. Israelii aveau de făcut o călătorie specifică, rânduită de Dumnezeu, unică pentru ei. Ei nu puteau să facă ce voiau și apoi să Îl roage pe Dumnezeu să îi binecuvânteze. Proviziile lui Dumnezeu susțin doar viziunea Sa.

*Proviziile lui Dumnezeu susțin doar
viziunea Sa.*

Mai devreme în acest capitol, Domnul îi interzisese lui Moise să ia teritoriul edomiților, al moabiților și al amoniților (Deut. 2:5,9 și 19). Toate instrucțiunile pentru victorie pe care Domnul i le-a dat lui Moise în Deuteronom 2:24 nu ar fi funcționat dacă el ar fi încercat să le folosească față de cei asupra cărora Domnul nu îi dăduse autoritatea să îi cucerească.

Tot astfel, și noi trebuie să urmăm călătoria pe care Domnul a plănuțit-o pentru noi. Psalmul 139:16, *NTLR*, spune:

*Când eram doar un plod fără chip, ochii
Tăi mă vedeau, iar în cartea Ta erau
scrise toate zilele care mi-au fost hotărâte
mai înainte să existe vreuna din ele.*

Domnul a scris în cartea Sa cum trebuia să fie fiecare zi a vieții noastre chiar înainte de a ne naște. Indiferent dacă părinții noștri au plănuțit sau nu să ne naștem, Dumnezeu a avut un plan și acesta este unul bun (Ieremia 29:11). El nu face ca planul Său pentru viața noastră să se împlinească automat, dar există un plan divin și acesta este

mai bun decât orice plan am putea concepe noi înșine.

Pentru a vedea împlinit planul perfect al lui Dumnezeu pentru viața noastră, trebuie să urmăm călătoria pe care El ne-a rânduit-o de dinainte. Acesta este un pas esențial spre victorie.

Noi avem un adversar care caută să distrugă planul lui Dumnezeu pentru viața noastră (1 Petru 5:8). El nu are puterea să ne facă nimic fără consimțământul sau cooperarea noastră. Una dintre modalitățile prin care el obține cooperarea noastră este prin faptul că ne îndrumă în direcția greșită. Pe el nu îl deranjează dacă noi facem lucruri bune, atât timp cât acestea nu sunt lucrurile lui Dumnezeu.

Foarte puțini oameni au o revelație reală a planului lui Dumnezeu pentru viața lor. Aș spune că, marea majoritate a creștinilor fac ce pot cu ceea ce li s-a dat, sperând să fie pe placul Domnului. Ei aleg calea cu cele mai puține împotriviri. Am auzit foarte mulți oameni exprimându-și credința că, dacă Domnul vrea ca ei să facă ceva, atunci totul se va aranja de la sine – Que será, será! (Ce va fi, va fi.)

Orice împotrivire le semnaleză că aceasta nu este, probabil, voia lui Dumnezeu.

Cu siguranță, însă, că nu aceasta a fost experiența apostolului Pavel. În Faptele apostolilor 16, Pavel a avut un vis cu un bărbat din Macedonia care îi spunea: „Vino aici și ajută-ne”. Când s-a trezit, Pavel a considerat aceasta ca fiind îndrumarea lui Dumnezeu, știind sigur că Domnul îl chemase să predice Evanghelia acolo. Și totuși, în câteva ore, el a fost bătut și aruncat în închisoare. Majoritatea oamenilor ar interpreta aceste întâmplări ca dovadă că lui Pavel i-a scăpat din vedere voia lui Dumnezeu.

Dar Pavel era chiar în centrul voii lui Dumnezeu. Pavel și Sila au început să cânte la miezul nopții, Domnul a început să bată din picior ritmul muzicii și a venit un cutremur care a desfăcut nu numai lanțurile lor, ci și lanțurile tuturor prizonierilor care erau cu ei în închisoare. Acest lucru a dus la mântuirea temnicerului, a familiei sale și, probabil, a unora dintre ceilalți prizonieri (Faptele 16:25-33). Pavel era în voia desăvârșită a lui Dumnezeu, deși a întâmpinat multă opoziție. Pavel a spus în 1 Corinteni 16:9:

Fiindcă mi s-a deschis o ușă mare și lucrătoare, și sunt mulți potrivnici.

Dumnezeu a fost Cel Care a deschis o ușă pentru Pavel, dar erau și mulți potrivnici. La fel va fi și cu noi. Nu este biblic să discernem voia lui Dumnezeu urmând calea cea mai ușoară. Așa face apa. Un pește mort poate pluti în aval, dar este nevoie de efort pentru a înota în amonte, împotriva curentului. Dacă nu te întâlnești niciodată cu diavolul, este pentru că mergeți în aceeași direcție. Atunci când începi să urmezi planul lui Dumnezeu pentru viața ta, Satan va lupta împotriva ta și lucrurile nu vor merge întotdeauna ușor.

Dacă nu te întâlnești niciodată cu diavolul, este pentru că mergeți în aceeași direcție.

Aceasta ne duce la cel de-al treilea pas spre victorie revelat în Deuteronom 2:24.

Pasul #3

Treci râul Arnon!

Râul Arnon era hotarul împărăției lui Sihon. Trecând acel râu, Moise și israeliții pătrundeau în teritoriu inamic. Ei se puneau într-un conflict direct cu Sihon, regele amoriților. Nu ocoleau problema.

Majoritatea creștinilor vin la Domnul deoarece conștientizează că au nevoie de mântuire. Ei continuă cu Domnul pentru că știu că nu pot reuși singuri. Ei au nevoie de ajutorul Domnului pentru a depăși boala, sărăcia, depresia, singurătatea și o mulțime de alte probleme cu care ne confruntăm. Acest lucru nu este complet greșit,

dar foarte puțini creștini ajung să crească și să nu se gândească numai la ei înșiși. Cu toate acestea, creștinii maturi sunt dispuși să pătrundă în împărăția lui Satan și să lupte pentru alții și pentru Dumnezeu.

Apocalipsa 12:11 spune,

Și l-au învins prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturiei lor; și nu și-au iubit viața până la moarte.

Acest verset se referă la sfinții care îl înving pe diavol prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturiei lor. Majoritatea oamenilor care citează acest verset se opresc aici. Ei omit în mod convenabil partea care spune: „și nu și-au iubit viața până la moarte”; dar aceasta este ceea ce face ca tot restul adevărului din acest verset să funcționeze.

Dacă Îl slujim pe Domnul doar pentru ceea ce putem câștiga de la El, acesta nu este un creștinism adevărat. Credincioșii primari ai Noului Testament erau mai dedicați Domnului și avansării împărăției Sale decât propriilor lor vieți. Există mii de exemple în acest sens în istoria tim-

purie a Bisericii, acesta fiind motivul pentru care ei au evanghelizat cea mai mare parte a lumii cunoscute în primii treizeci de ani după învierea lui Isus.

Am citit în *Cartea martirilor* a lui Foxe că oamenii creștini care erau uciși în Colosseumul roman erau neînfricați în fața morții. Ei chiar cântau în timp ce erau arși pe rug¹, astfel încât Nero și-a băgat degetele în urechi și a întrebat de ce cântau acei creștini în timp ce mureau. Acei credincioși Îl iubeau pe Domnul mai mult decât propria lor viață. Ei nu Îl slujeau pe Domnul doar pentru ceea ce puteau obține din aceasta, ci erau dispuși să își sacrifice viața de dragul împărăției.

Aceasta fac soldații buni. Ei își riscă viața intrând pe teritoriul inamic și ducând lupta la ei. Modul optim de a duce război este pe teritoriul inamicului. Din păcate, mulți creștini încearcă doar să se mențină pe poziție până vine Isus și sunt pasivi, nu agresivi. Dar Isus le-a spus ucenicilor Săi:

...și porțile iadului nu o [te] vor învinge.

Matei 16:18

Pentru a fi victorioși, trebuie să trecem la ofensivă. Prea mulți creștini se gândesc doar la ei înșiși și încearcă să se ascundă de luptă. Acest lucru este evidențiat prin faptul că prea mulți slujitori creștini nu se implică în politică. Ei consideră că politica este murdară și se concentrează doar pe predicarea Evangheliei. Este adevărat că cel mai important rol al bisericii este acela de a predica Evanghelia, dar al doilea cel mai important lucru pe care îl putem face este să ne implicăm în cultura noastră, pentru a avea libertatea de a continua să facem cel mai important lucru, cel de a predica Evanghelia.

Cei care sunt preocupați doar de „noi patru și nimeni altcineva” nu urmează instrucțiunile pe care Domnul i le-a dat lui Moise de a trece râul Arnon și de a pătrunde în teritoriul inamic. Adevărații învingători sunt cei care nu caută doar să câștige propriile bătălii, ci iau lucrurile pe care le-au învățat de la Domnul și le spun și altora.

O preocupare doar pentru noi înșine este, de fapt, o tactică a diavolului. Pe măsură ce oferim

ajutor altora, de fapt, ne ajutam pe noi inșine. În Luca 6:38, Isus a spus:

Dați și vi se va da; o măsură bună, îndesată și scuturată și vărsându-se pe deasupra oamenii vă vor turna în sân. Căci cu aceeași măsură cu care măsurați, vi se va măsura înapoi.

Folosind același principiu, dacă ai nevoie de vindecare, roagă-te pentru altcineva care are nevoie de vindecare; iar ceea ce dai ți se va da înapoi. Dacă ai nevoie de bani, dă-le altora. Dacă ai nevoie de un prieten, fii un prieten (Prov. 18:24). Pe măsură ce ne implicăm în bătăliile altora, contribuim la câștigarea propriei noastre bătălii.

O preocupare doar pentru noi înșine este, de fapt, o tactică a diavolului.

Este un truc al diavolului să ne facă să ne concentrăm atât de mult asupra problemelor noastre, încât să uităm de toți ceilalți. Dacă ești preocupat doar de tine însuși, nu prea ai multe de oferit

altora. Noi găsim cu adevărat viața doar atunci când o pierdem pentru El (Mat. 10:39; 16:25).

Trebuie să traversăm și să ne angajăm în luptă înainte de a câștiga bătălia. Nu putem doar să ne rugăm și să așteptăm ca Domnul să ne dea biruință. Nu! Domnul i-a spus lui Moise să pătrundă în teritoriul inamic înainte ca bătălia să fie câștigată. Acest lucru l-a pus în conflict direct cu inamicul. Oricine poate să se ridice și să strige după ce inamicul a fost învins, dar este nevoie de credință pentru a trece dincolo și a te angaja în luptă înainte ca aceasta să fie câștigată.

Este nevoie de credință pentru a intra în tabăra inamicului. Din păcate, mulți creștini încearcă să își folosească credința pentru a-l ține pe inamic departe de tabăra lor. Ei sunt în defensivă. Nu vor să se angajeze în luptă. Ei vor doar să rămână în siguranța zidurilor bisericii lor, în timp ce bătălia se dă afară. Nu aceasta este calea spre victorie.

Pasul #4

Privește!

Următorul lucru pe care Domnul i-a spus lui Moise să îl facă a fost: „Iată”. Înainte să putem vedea victoria în exterior, trebuie să o vedem în interior. Trebuie să ne vedem ca învingători înainte de a exista vreo dovadă a victoriei în lumea naturală. Aceasta este ceea ce Biblia numește credință.

În Evrei 11, avem Galeria Credinței din Biblie. Scriitorul îi enumeră pe Abel, Enoh – care a fost luat la cer fără să experimenteze moartea (Gen. 5:23-24), apoi Noe, Avraam, Isaac, Iacov, Iosif, Moise și pe mulți alții care au îndurat greutăți de

nedescris, dar au ieșit victorioși. Toți eroii credinței aveau ceva în comun. Ei au văzut dincolo de circumstanțele lor, prin credință, victoria de pe cealaltă parte.

Evrei 11:13 spune:

Toți aceștia au murit în credință, fără să fi primit lucrurile promisiunilor, ci, văzându-le de departe, au și fost convinși despre ele, le-au și îmbrățișat și au mărturisit că erau străini și locuitori temporari pe pământ.

O parte esențială a credinței este capacitatea de a vedea cu inima ceea ce nu putem vedea cu ochii. Aceasta i-a spus Domnul lui Moise să facă. El trebuia să îl vadă pe Sihon învins înainte ca acesta să fie învins. Dacă nu ar fi fost capabil să îl vadă pe Sihon învins în inima sa, nu l-ar fi văzut învins în lumea naturală.

Aceasta este ceea ce Pavel a numit umblarea prin credință, nu prin vedere (2 Cor. 5:7). Dacă ne limităm doar la vederea fizică, suntem orbi din punct de vedere spiritual, iar victoria ne scapă. Pavel a spus că el a fost capabil să considere nece-

GOLD BOOKS

**Aceasta a fost o previzualizare
gratuită.**

Pentru a continua lectura, comandă cartea completă
pe goldbooks.ro.

Sapte pasi spre victorie

de Andrew Wommack

goldbooks.ro

<https://goldbooks.ro/andrew-wommack/sapte-pasi-spre-victorie-124.html>

Livrare prin curier in 1-3 zile . Plata card sau ramburs

Editura Gold Books . Baia Mare